

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 410/2017
22.03.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгиша Б.Слијепчевић, председник већа, Бранко Станић и Гордана Ајншпилер-Поповић, чланови већа, у парници по тужби тужиоца АА, у стечају, ..., кога заступа пуномоћник Ђорђе Стефановић, адвокат из ..., против тужених 1. ББ у стечају, ..., кога заступа пуномоћник Маргита Сератлић адвокат из ..., 2. ВВ из ..., кога заступа пуномоћник Љубомир Милић адвокат из ..., 3. ГГ из ..., 4. ДД из ..., коју заступа пуномоћник Љубомир Милић адвокат из ..., 5. ЂЂ из ... кога у ревизијском поступку заступа пуномоћник Томислав Ивановић адвокат из ..., 6. ЕЕ из ... и 7. ЖЖ из ..., коју заступа законски заступник ГГ из ... и у ревизијском поступку пуномоћник Томислав Ивановић из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизијама тужених, изјављеним против пресуде Привредног апелационог суда Пж 1634/15 од 21.12.2016. године, у седници већа одржаној дана 22.03.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване ревизије тужених изјављених против пресуде Привредног апелационог суда Пж 1634/15 од 21.12.2016. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 95/11 од 24.02.2015. године у ставу I изреке утврђено је да су ништаве одлуке Скупштине акционара ББ ..., о расподели добити остварене у 2007, 2008. и 2009. години и то Одлука о расподели добити у 2007. години од 23.06.2008. године, Одлука о расподели добити у 2008. години од 27.11.2009. године и Одлука о расподели добити у 2009. години од 20.09.2010. године. Ставом II изреке делимично је усвојен тужбени захтев и утврђено да нису основана потраживања друготуженог, трећетуженог, четвртотуженог, петотуженог, шестотуженог и седмотуженог према првотуженом која је у трећем исплатном реду признао стечајни управник првотуженог и то потраживање друготуженог у износу од 16.064.721,09 динара, потраживање трећетуженог у износу од 26.239.018,52 динара, потраживање четвртотуженог у износу од 32.250.555,13 динара, потраживање петотуженог у износу од 2.149.092,02 динара, потраживање шестотуженог у износу од 2.149.092,02 динара, потраживање седмотуженог у износу од 1.871.982,02 динара.

Ставом III изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу у ком је тражио да се утврди да нису основана потраживања друготуженог, трећетуженог и четвртотуженог према првотуженом, која је у трећем исплатном реду признао стечајни управник првотуженог и то потраживање друготуженог у износу од 2.552.440,00 динара, потраживање трећетуженог у износу од 3.074.559,11 динара и четвртотуженог у износу од 24.295.897,45 динара. Ставом IV изреке обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 855.110,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 1634/15 од 21.12.2016. године, у ставу првом изреке одбијена је жалба друго, треће, четврто, пето, шесто и седмотуженог као неоснована и потврђена наведена првостепена пресуда у ставу I, II и IV изреке.

Против другостепене пресуде друго, треће, четврто, пето, шесто и седмо тужени су благовремено изјавили ревизије, побијајући је због битних повреда парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Трошкове су опредељено тражили.

Испитујући побијану пресуду у смислу чл. 399. Закона о паричном поступку (Сл. гласник РС бр.125/04,...111/09), који се примењује на основу чл. 506. став 1. Закона о парничном поступку (Сл. гласник РС бр. 72/11 ...55/14) Врховни касациони суд налази да ревизије тужених нису основане.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. Закона о парничном поступку на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Ревизијом тужених се неосновано указује на битну повреду одредаба парничног поступка из чл. 361. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку јер побијана пресуда не садржи никакве недостатке због којих се не би могла испитати, у њој су наведени јасни разлози о битним чињеницама који нису у противречности са стањем у списима. Наводи ревидента у погледу вештачења, оцене доказа и утврђеног чињеничног стања не представљају ревизијске разлоге у смислу члана 398. став 2. Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању спорна потраживања су призната овде туженим физичким лицима од 2-7 реда као бившим акционарима од стране стечајног управника првотуженог ББ у стечају. Ова потраживања представљају неисплаћене дивиденде и за основ имају спорне Одлуке Скупштине акционара првотуженог о расподели добити остварене у 2007, 2008. и 2009. години. Тужилац је као стечајни поверилац оспорио потраживања овде тужених, те је упућен на парницу. У стечајном поступку над првотуженим признато је потраживање и Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу града Београда за период 2007-2009 година у укупном износу од 777.608.516,40 динара главног дуга и 1.350.696.930,00 динара обрачунате камате до 07.04.2011. године, 2.439.971,00 динара на име трошкова и износу од 829.017,57 динара на име камате на трошкове. Из основног и допунског налаза и мишљења судског вештака утврђено је да су биланси успеха за 2007-2009 којима је исказивана

добит предузећа сачињени супротно одредбама Закона о рачуноводству и ревизији. Књижењем трошкова Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу града Београда биланси стања би били са негативним резултатима пословања.

На основу овако утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су усвојили тужбени захтев за утврђење ништавим одлуке Скупштине акционара ББ ... о расподели добити за 2007, 2008 и 2009. годину и да нису основана потраживања тужених физичких лица у трећем исплатном реду која је признао стечајни управник.

Неосновани су ревизијски наводи да су судови погрешно применили материјално право проглашавајући спорне одлуке Скупштине ББ о расподели добити ништавим.

Неспорно је да су тужена физичка лица акционари туженог ББ и да су у стечајном поступку пријавили своја потраживања по основу свог акцијског капитала на име неисплаћене добити. У ситуацији када потражује исплату дивиденди акционар има статус повериоца новчаног потраживања. Отварањем стечаја над ББ ..., тужена физичка лица више немају статус стечајних поверилаца односно не могу имати облигационо правно потраживање према правном лицу чији су акционари, а по основу вредности акцијског капитала који поседују у том правном лицу. Права акционара по основу власништва на акцијама одређена су чланом 208. Законом о привредним друштвима (Сл. гласник РС бр. 125/04, 36/11). Тако акционари сразмерно својим акцијама учествују у управљању друштвом, деоби добити и сношењу ризика пословања и одговарају за обавезе акционарског друштва чији је члан до висине уложеног акцијског капитала. Тај ризик пословања, подразумева када се отвори поступак стечаја над акционарским друштвом да акцијски капитал улази у стечајну масу и служи намирењу необезбеђених потраживања. Стога све до намирења свих других поверилаца бивши акционари немају својство стечајног повериоца у односу на стечајну масу. Имају само право да учествују у подели остатка имовине, уколико део од имовине преостане након измирења свих поверилаца. Зато акционари не могу бити повериоци стечајне масе по основу вредности акцијског капитала и других права која проистичу по том основу, већ постају дужници у односу на стечајне повериоце до висине свог акцијског капитала који су имали у моменту отварања поступка стечаја.

Вештачењем је утврђено да биланси успеха нису били сачињени у складу са Законом о рачуноводству и ревизији. Стога, ревизијски наводи тужених у погледу начина књижења накнаде за уређење грађевинског земљишта представљају сопствену оцену супротну налазу. Иста представља њихово субјективно виђење спорне чињенице да тужени ББ није имао обавезу плаћања исте до коначне изградње и продаје објеката. У прилог наведеног говори и чињеница да туженим физичким лицима до отварања стечаја 2010. године није исплаћена дивиденда из 2007-2009 године и поред донетих одлука о исплати. Наведено јасно указује да биланси успеха очигледно нису били у складу са реалним финансијским стањем правног претходника првотуженог.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 414. став 1 и 2. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић